

مقایسه استحکام برشی باند سه سیستم Repair متال-سرامیک داخل دهانی

دکتر فریدون پرنیا*، دکتر علی حافظ قرآن*، دکتر شیما صفائیان**

چکیده

سابقه و هدف: رستوریشن‌های متال-سرامیک، به دلایل مختلفی دچار شکست می‌شوند که در پاره‌ای از موارد ترمیم آنها اجتناب‌ناپذیر می‌باشد. روش‌های مختلف آماده‌سازی به همراه استفاده از مواد repair برای این منظور معرفی شده‌اند. با توجه به اهمیت موضوع، تحقیق حاضر با هدف تعیین مقادیر استحکام باند برشی سه سیستم repair متال-سرامیک داخل دهانی صورت پذیرفت.

مواد و روشها: در تحقیق تجربی-آزمایشگاهی حاضر ۳۰ نمونه سیلندری شکل فلزی THERMABON SUPER CAST و ۳۰ نمونه پرسلنی CERAMCO3 PFZ ساخته شدند. پس از مدفون کردن در رینگ و آماده سازی سطح، مواد repair شامل Ivoclar Vivadent و Clearfil Repair Multi Purpose طبق دستورکارخانجات سازنده بر روی نمونه‌ها داده شده، پس از نگهداری در انکوباتور، تحت چرخه‌های حرارتی قرار گرفتند. استحکام باند برشی نمونه‌ها اندازه‌گیری و نوع شکست‌ها تعیین شد. برای مقایسه‌های آماری از آنالیز واریانس دوطرفه، یک‌طرفه و مقایسه‌های متعدد Tukey استفاده شد.

یافته‌ها: در سوبسترای پرسلن، میانگین و انحراف معیار استحکام باند گروه‌های Ivoclar Vivadent و Clearfil، Ultradent برابر (۱۲/۱۶ ± ۴/۵۹)، (۱۰/۱۹ ± ۴/۱۸) و (۱۲/۶۸ ± ۴/۸۹) مگاپاسکال و در سوبسترای فلزی، این مقادیر برابر (۱۴/۳۲ ± ۳/۱۵)، (۲۴/۶۶ ± ۳/۲۵) و (۱۳/۳۲ ± ۳/۸۳) مگاپاسکال برآورد گردید. در سوبسترای فلزی، میانگین استحکام Clearfil به صورت معنی‌داری بیشتر از دو گروه دیگر بود (هر دو: $p < 0.0001$). در سایر موارد، تفاوت‌های آشکاری از این جهت مشاهده نشد. همچنین، در تمام نمونه‌های فلزی، شکست‌ها از نوع ادهزیو در نمونه‌های پرسلنی غالباً از نوع کوهریو بودند.

نتیجه‌گیری: علیرغم اینکه تعویض رستوریشن درمانی ایده‌آل برای شکستگی‌های متال-سرامیک می‌باشد؛ در سوبسترای پرسلن، در صورت بروز شکستگی در پرسلن می‌توان از هر یک از سیستم‌های repair مورد بررسی استفاده کرد؛ کاربرد سیستم Clearfil در سوبسترای فلز، نتایج بهتری را در مقایسه با سایر سیستم‌ها داشت.

کلید واژگان: متال-سرامیک، سیستم‌های repair، استحکام باند برشی.

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۰/۲/۳۱ تاریخ اصلاح نهایی: ۱۳۹۰/۱۰/۵ تاریخ تأیید مقاله: ۱۳۹۰/۱۰/۲۶

مجله دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، دوره ۲۹، ویژه‌نامه، زمستان ۱۳۹۰، ۴۱۶-۴۰۸

مقدمه

۱)، نقاط پیش‌ساز اکوزالی (۱۰-۱۸،۶)، عادات پارافانکشنال (۶)، خستگی خمشی زیر ساختار فلزی (۱۱،۹،۳،۱)، عدم تناسب ضریب انبساط حرارتی زیر ساختار فلزی و پرسلن (۱۲)، شکست در باندینگ ادهزیو (۱۰،۶)، تراش ناکافی دندان هنگام آماده سازی دندان (۱۲،۸،۳)، خصوصیات پرسلن (۱۱)، ۳، ۶، طراحی نامناسب کوپینگ (۱۰-۸،۶،۳،۱) اتفاق بیفتد. فاکتورهایی مثل هزینه، ترومای احتمالی به دندان روکش شده، کمبود زمان و مشکل در برداشتن رستوریشن‌ها گاهی می‌تواند جایگزینی یک رستوریشن متال-سرامیک شکسته

یکی از مسائل دشوار در بحث بیماری‌های دهان، تشخیص علی‌رغم رشد و توسعه استفاده از رستوریشن‌های تمام سرامیک، رستوریشن‌های متال-سرامیک هنوز به دلیل استحکام مکانیکی اشان به عنوان یک انتخاب مناسب جهت بازسازی‌های دندان مطرح می‌باشند (۴-۱). متأسفانه رستوریشن‌های متال-سرامیک دارای پتانسیل شکست می‌باشند. شکست‌های پرسلن به عنوان دومین عامل شایع در جایگزینی رستوریشن‌ها، بعد از پوسیدگی‌های دندانی مطرح می‌باشد (۵). شکست‌ها می‌تواند در اثر تروما (۹-۶،

* استادیار گروه پروتزهای دندانی، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز.

** نویسنده مسئول: استادیار گروه پروتزهای دندانی، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی بابل

گروه‌های فوق به ۳ زیر گروه تقسیم شدند ($n=10$) که در هر کدام یک گروه Repair تست شد. ساخت هر کدام از نمونه‌های فلزی به وسیله (KARL BERG, Engen, Germany) waxing الگوی سیلندری شکل و سپس اسپروگذاری، سیلندرگذاری و اینوست کردن آن با توجه به دستور کارخانه سازنده ماده اینوستمنت (DeguDent, Wolfgang, Germany) و کستینگ آن (Degussa AG, Frankfurt, Germany) صورت گرفت. نمونه‌های فلزی از اینوستمنت خارج شدند و سپس تمام سطوح باندینگ نمونه‌ها توسط ورقه‌های سیلیکون کارباید (120-, 220-, and 320-grit) (3M, OK, USA) آماده شدند (۵) و تحت سندبلاستینگ (Kavo, NC, USA) با اکسید آلومینیوم $100 \mu\text{m}$ برای مدت ۲۰ ثانیه با فشار ۴ bar و از فاصله ۱ cm قرار گرفتند. از همان مولد جهت ساخت نمونه‌های سیلندری شکل پرسلنی استفاده شد. به اینصورت که یک تری اختصاصی بر روی مولد سیلندری ساخته شد، این تری اختصاصی طوری ساخته شد که دارای یک استاپ در مرکز تری بود و از تمام قسمت‌ها فاصله یکسان داشت، سپس قالبگیری با ماده Impregum Soft (3M ESPE Seefeld, Germany) به تعداد نمونه‌های پرسلنی صورت گرفت. قالبها توسط ماده refractory (Noritake Aichi, Japan) ریخته شدند و مولدهای ریفراکتوری جهت ساخت نمونه‌های پرسلنی بدست آمد. پودر پرسلن CERAMCO3 (Six Terri Lare, body Burlington, NJ, USA) با آب مقطر مخلوط شد و در مولدهای ریفراکتوری کندانس شدند. نمونه‌ها در کوره پرسلن (IVOLAR programat P90, NY, USA) قرار گرفتند و پس از پخت در دمای ۹۰۰ درجه سانتیگراد مطابق دستور کارخانه، اجازه داده شد تا نمونه‌ها در دمای اتاق سرد شوند. نمونه‌های فلزی و پرسلنی در یک رینگ با استفاده از رزین پلی متیل متاکریلات (اکروپارس، تهران، ایران) قرار داده شدند. سپس تمام سطوح باندینگ نمونه‌های پرسلنی توسط ورقه‌های سیلیکون کارباید (120-, 220-, and 320-grit) (3M, OK, USA) سپس تحت air-borne particle abresion (Kavo, NC, USA) با اکسید آلومینیوم $100 \mu\text{m}$ برای مدت ۵ ثانیه با فشار ۱ bar و از فاصله ۱ cm قرار گرفتند. نمونه‌های پرسلنی و فلزی ساخته شده به ۳ گروه ۱۰ تایی به صورت تصادفی تقسیم شدند که هر کدام یکی از سیستم‌های Repair

شده را به تاخیر بیندازد (۷). بنابراین زمانی که یک رستوریشن شکسته شده نیازمندیهای سلامت پرپروتال را تامین می‌کند و جایگزینی به دلایلی امکان پذیر نمی‌باشد، repair آن می‌تواند تجویز شود (۵). تاکنون سیستم‌های repair مختلف و ترکیبات متنوعی از سیستم‌های آدهزیو و کامپوزیت رزین‌ها همراه با درمانهای سطحی مختلف جهت repair رستوریشن‌های متال سرامیک معرفی شده‌اند و در تحقیقات مورد مقایسه قرار گرفته‌اند (۱۴ و ۱۳ و ۱۱ و ۱۲ و ۱۰)، اما به دلیل عدم یکسان نبودن روش‌های مورد استفاده در تحقیقات مقادیر استحکام باند برشی گزارش شده دارای یک محدوده وسیع از ۳ تا ۳۴/۴ MPa می‌باشد (۵) که مقایسه عددی استحکام باند برشی سیستم‌های repair را از تحقیقات مختلف غیرممکن می‌سازد. این مطالعه جهت بررسی استحکام باند برشی سه سیستم رایج و در دسترس

- 1- Porcelain (Ultradent Products, UT, USA) Repair Kit
- 2- Ceramic Repair (Ivoclar Vivadent, New York, USA)
- 3- Clearfill Repair Multi Purpose (KURARAY AMERICA, New York, USA)

طراحی شده است. انتخاب این سیستم‌ها با در نظر گرفتن اینکه سیستم‌های فوق از معتبرترین سیستم‌های موجود در دنیا می‌باشند و تمامی آنها قابلیت Repair متال و سرامیک را داشته و در عین حال تفاوت‌هایی در زمینه اچ پرسلن، نوع ماده باندینگ و ساینل داشته و همچنین تفاوت‌هایی از نظر پروسه انجام کار می‌باشند و با توجه به اینکه تحقیقی که هر سه سیستم‌ها در یک مطالعه بررسی شده باشند موجود نبود، صورت گرفت.

مواد و روشها:

در این تحقیق تجربی آزمایشگاهی، ۶۰ نمونه، شامل ۳۰ نمونه از آلیاژ بیس متال (Lose Angeles, U.S.A), THERMABON (THERMABON Alloy Mfg CERAMCO3 (Six SUPER CAST و ۳۰ نمونه پرسلن (Six Terri Lare, Burlington, NJ, USA) ساخته شد. به منظور تهیه نمونه‌های فلزی و پرسلنی، یک مولد فلزی سیلندری شکل طراحی و ساخته شد که دارای قطر داخلی ۹ میلیمتر و ارتفاع ۳ میلیمتر بود که این مولد custom made به روش تراشکاری ساخته شد. نمونه‌های هر کدام از

-/Clearfil ST Opaquer- لایت کیور به مدت ۶۰ ثانیه-
استفاده از کامپوزیت Clearfil Majesty Esthetic- لایت
کیور به مدت ۴۰ ثانیه

پروسه‌های زیر نیز برای نمونه‌های پرسلنی انجام شد:

سیستم Porcelain - Repair Kit

- air-borne particle abrasion- شستشو با آب-
خشک کردن- اچ با ژل اسید هیدروفلوریک به مدت ۱
دقیقه- شستشو با آب- خشک کردن- استفاده از
Ultradent Silane به مدت ۱ دقیقه و خشک کردن آن -/
استفاده از رزین PQ1 به مدت ۱۵ ثانیه در تماس با سطح به
منظور از بین رفتن حالت شیری و براق شدن سطح- لایت
کیور به مدت ۲۰ ثانیه- کاربرد کامپوزیت Ultradent
Permaflo- لایت کیور به مدت ۲۰ ثانیه

سیستم Ceramic Repair

- air-borne particle abrasion- شستشو با آب-
خشک کردن- استفاده از Monobond-S به مدت ۶۰ ثانیه
- خشک کردن -/ استفاده از Heliobond به صورت لایه
نازک و خشک کردن اضافات با هوا- لایت کیور به مدت ۲۰
ثانیه- استفاده از Tetric EvoCeram- لایت کیور به
مدت ۲۰ ثانیه

سیستم Clearfil Repair Multi Purpose

- air-borne particle abrasion- شستشو با آب-
خشک کردن- استفاده از ژل K-etchant به مدت ۵ ثانیه -/
شستشو با آب- خشک کردن- استفاده از پرایمر Clearfil
Ceramic- استفاده از کامپوزیت Majesty Esthetic
Clearfil- لایت کیور

پس از این مراحل، به منظور مشابه‌سازی شرایط دهان،
نمونه‌ها قبل از اندازه‌گیری استحکام باند به مدت ۲۴ ساعت
در داخل انکوباتور (مدل BI65، شرکت طب آذر، تهران،
ایران) حاوی آب مقطر با دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد
نگهداری شده و بعد از آن، تحت فرآیند چرخه‌های حرارتی
(کارخانه زمانی، مشهد، ایران) به تعداد ۱۰۰۰ بار با فواصل
زمانی ۳۰ ثانیه با دماهای بین ۵ تا ۵۵ درجه سانتی‌گراد قرار
گرفتند. پس از اتمام فرآیند چرخه‌های حرارتی، نمونه‌ها به
مدت ۲۴ ساعت دیگر در آب مقطر با دمای ۳۷ درجه سانتی
گراد نگهداری شدند. مقادیر استحکام باند برشی نمونه‌ها با
استفاده از دستگاه Uneversal Testing Machine (Hounsfield Testing Equipment Swrrey H5KS,
UK) با KN load cell - ۱۰ و با سرعت نوک تیغه

1-Porcelain Repair Kit (Ultradent
Products, UT, USA)

2- Ceramic Repair (Ivoclar Vivadent, New York,
USA)

3- Clearfill Repair Multi Purpose (KURARAY
AMERICA, New York, USA)

را دریافت کردند. نحوه کاربرد این سیستم های Repair با
توجه به دستور کارخانه سازنده آن سیستم Repair
صورت گرفت. جهت یکسان سازی قرارگیری مواد Repair
یک ماتریکس فلزی به روش تراشکاری ساخته شد که دارای
قطر داخلی 4mm و ضخامت ۲mm بود (۵). دو قسمت این
ماتریکس به وسیله یک قطعه خارجی در کنار هم ثابت
می‌شدند و پس از کیور کردن ماده Repair که در مرکز
نمونه‌های فلزی و پرسلنی قرار می‌گرفت، قطعه بیرونی
خارج شده و دو قسمت ماتریکس از هم جدا می‌شدند. این
قطعات نیز به صورت تراشکاری ساخته شدند. کاربرد مواد
Repair برای نمونه‌های فلزی و پرسلنی بر اساس دستور
کارخانجات سازنده صورت گرفت.

پروسه‌های زیر برای نمونه‌های فلزی انجام شد:

سیستم Porcelain - Repair Kit

- air-borne particle abrasion- شستشو با آب-
خشک کردن- استفاده از رزین PQ1 به مدت ۱۵ ثانیه در
تماس با سطوح مورد نظر به منظور از بین رفتن حالت
شیری سطح و براق شدن آن -/ باقی ماندن به مدت ۱۰-۵
ثانیه دیگر در همان حالت- لایت کیور کردن به مدت ۲۰
ثانیه -/ استفاده از Permaflo Dentin Opaquer- لایت
کیور به مدت ۲۰ ثانیه -/ استفاده از کامپوزیت Ultradent
Permaflo- لایت کیور به مدت ۲۰ ثانیه

سیستم Ceramic Repair

- air-borne particle abrasion- شستشو با آب-
خشک کردن- استفاده از Monobond-S به مدت ۶۰
ثانیه- خشک کردن -/ استفاده از Monoopaquer- لایت
کیور به مدت ۲۰ ثانیه- استفاده از Heliobond به صورت
لایه نازک که اضافات آن با هوا خشک گردید- لایت کیور
به مدت ۲۰ ثانیه -/ استفاده از Tetric EvoCeram-
لایت کیور به مدت ۲۰ ثانیه

سیستم Clearfil Repair Multi Purpose

- air-borne particle abrasion- شستشو با آب-
خشک کردن- استفاده از Alloy Primer- استفاده از

سوبستراهای فلز و پرسلن، از آزمون آنالیز واریانس یک طرفه (one-way ANOVA) استفاده شد. با توجه به معنی دار بودن نتایج این آزمون در سوبسترای فلز، آزمون مقایسه‌های متعدد Tukey هم برای ارزیابی تفاوت مقادیر استحکام باند در دو به دوی عوامل Repair به کار رفت. در این تحقیق، میزان خطای نوع اول (α) برابر ۰/۰۵ در نظر گرفته شده و در صورتی که P value (خطای نوع دوم) کمتر یا مساوی ۰/۰۵ به دست می‌آمد، تفاوت موجود از نظر آماری معنی‌دار فرض می‌شد.

یافته‌ها:

نتایج آنالیز آماری ANOVA دوطرفه نشان داد نوع سوبسترا (فلز، پرسلن)، عامل repair به کار رفته و اثرات متقابل دو عامل، اثرات آشکاری در استحکام باند برشی نمونه‌ها داشته‌اند (به ترتیب: $p < 0/0001$ ، $p < 0/001$ و $p < 0/0001$). در ادامه، مقایسات آماری با استفاده از آزمون آنالیز واریانس یک‌طرفه نشان داد نوع ماده repair به کار رفته در نمونه‌های پرسلنی، اثرات آماری معنی‌داری در میزان استحکام باند برشی نداشته است ($p < 0/447$). با این حال، کاربرد مواد مختلف repair در نمونه‌های فلزی منجر به تغییرات آشکار و معنی‌دار استحکام باند برشی نمونه‌ها شده بود ($p < 0/0001$).

۰/۵mm/min برحسب واحد مگاپاسکال ثبت گردید (۵) (طبق رابطه زیر).

نیرو (نیوتن) / سطح مقطع (میلی متر مربع) = استحکام باند برشی (مگا پاسکال)

سطح مقطع نمونه‌ها براساس رابطه $2\pi r^2$ (۴×۳/۱۴) = به میزان ۱۲/۵۶ میلی‌متر مربع برآورد گردید.

سپس، نمونه‌ها با استفاده از Stereoscopic Zoom Microscope (Nikon Corporation, Tokyo, Japan) در بزرگنمایی ۳۰× ارزیابی شده (۵) و نوع شکست آنها توسط یک مشاهده گر ثبت گردید. شکست‌ها در سه گروه ادهزیو، کوهزیو یا ترکیبی تقسیم‌بندی شدند؛ در صورتی که شکست در اینترفیس ماده Repair و سوبسترا مشاهده می‌شد، شکست از نوع ادهزیو؛ اگر شکست در سوبسترا یا در داخل ماده Repair بود، از نوع کوهزیو یا در صورتی که شکست از نوع کوهزیو و ادهزیو در یک نمونه بود، از نوع ترکیبی تقسیم‌بندی گردید (۵). میانگین، انحراف معیار و سایر شاخص‌های پراکنندگی مرکزی مقادیر استحکام باند برشی به دنبال کاربرد مواد Repair مختلف در سوبسترای فلز و پرسلن تعیین و گزارش گردید. برای تعیین اثر نوع سوبسترای مورد بررسی و مواد Repair به کار رفته برای آماده‌سازی نمونه‌ها بر مقادیر استحکام باند، از آزمون آنالیز واریانس دوطرفه (two-way ANOVA) استفاده شد. علاوه بر این، برای مقایسه مقادیر استحکام باند برحسب نوع ماده repair به کار رفته در هر یک از

جدول ۱- شاخص‌های پراکنندگی مرکزی مقادیر استحکام باند برشی در سوبستراهای پرسلن و فلز به دنبال کاربرد مواد

مختلف Repair							نوع سوبسترا	نوع ماده Repair
حداکثر	حداقل	۹۵٪ فاصله اطمینان		خطای معیار	انحراف معیار	میانگین		
		بازه پایین	بازه بالا					
۱۹/۶	۴/۳۶	۸/۸۷	۱۵/۴۴	۱/۴۵	۴/۵۹	۱۲/۱۶	Porcelain Repair Kit	پرسلن
۱۸/۵۱	۶/۰۴	۷/۱۹	۱۳/۱۸	۱/۳۲	۴/۱۸	۱۰/۱۹	Clearfil Repair Multi Purpose Ceramic Repair	
۱۹/۲۳	۲/۶۷	۹/۱۹	۱۶/۱۸	۱/۵۵	۴/۸۹	۱۲/۶۸	Porcelain Repair Kit	
۱۸/۹۶	۹/۱۳	۰/۹۹	۱۶/۵۷	۱۲/۰۷	۳/۱۵	۱۴/۳۲	Clearfil Repair Multi Purpose Ceramic Repair	فلز
۲۸/۸۵	۱۹/۵۶	۱/۰۳	۲۶/۹۸	۲۲/۳۳	۳/۲۵	۲۴/۶۶	Clearfil Repair Multi Purpose Ceramic Repair	
۱۸/۵۴	۷/۳	۱/۲۱	۱۰/۵۸	۱/۲۱	۳/۸۳	۱۳/۳۲	Clearfil Repair Multi Purpose Ceramic Repair	

Archive of SID

آماري معنی‌داری از نظر استحکام باند برشی بین گروه‌های مختلف گزارش نکردند (۱۵).

با این حال، کاربرد عوامل مختلف repair در نمونه‌های فلزی منجر به بروز تغییرات آشکار و معنی‌دار در استحکام باند برشی نمونه‌ها شده بود. براین اساس، استحکام باند برشی نمونه‌های repair شده با عامل Clearfill Repair Multi Purpose به صورت معنی‌داری بیشتر از نمونه‌های Porcelain Repair Kit و Ceramic Repair برآورد گردید، هرچند تفاوت آماری معنی‌داری در سایر مقایسات دو به دوی گروه‌ها دیده نشد. این برتری می‌تواند به دلیل خصوصیات ذاتی این ماده به همراه اثرات مناسب مکانیکی و شیمیایی باندینگ تهیه شده توسط آن روی دهد. سیستم Clearfill Repair Multi Purpose دارای یک پرایمر Alloy با محتویات Acetone، Methacryloyloxydecyl Vinylbenzyl-N-10-dihydrogen phosphate و پرایمر ceramic با محتویات Ethanol، 3-propyl Methacryloxypropyl trimethoxy silane و 10-Methacryloyloxydecyl dihydrogen phosphate می‌باشد که این ترکیبات می‌توانند در بهبود استحکام باند مرتبط با کاربرد آن مؤثر باشند. در این سیستم به دلیل حضور مونومر MDP در هر دو پرایمر، یک باند شیمیایی نیز ایجاد می‌گردد. هدف از کاربرد این مونومر، ایجاد باند به اکسیدهای فلزی در سطوح آلیاژی می‌باشد. در تحقیق Santos و همکاران (۲۰۰۶)، مقادیر استحکام باند برشی در استفاده از سیستم Clearfil SE Bond/Clearfil AP-X در سوبسترای فلزی، دومین رتبه را به خود اختصاص داده بود (میانگین ۱۸/۴ مگاپاسکال برای سوبسترای فلزی و ۱۶/۹۱ مگاپاسکال برای سوبسترای پرسلن) که از این لحاظ و به دلیل عدم بررسی سیستم CoJet در تحقیق حاضر، با یافته‌های ما همخوانی دارد (۵). براساس نتایج تحقیق، کمترین مقادیر استحکام باند در نمونه‌های فلزی، به دنبال کاربرد Porcelain Repair Kit و Ceramic Repair (به ترتیب: ۱۴/۳۲ و ۱۳/۳۲ مگاپاسکال) گزارش گردید. با نام PQT1 است که یک سیستم single component resin/primer می‌باشد، این سیستم، بالاترین درصد فیلر (۴۰٪) را نیز داشته، حلال آن اتانول بوده و دارای سایین جداگانه است. علاوه بر این، سیستم Ceramic Repair دارای پرایمر Monobond Plus است که یک محلول الکی

با توجه به معنی‌دار بودن نتایج آنالیز واریانس در نمونه‌های فلزی، مقایسات بیشتر بین دو به دوی عوامل repair با آزمون مقایسه‌های متعدد Tukey انجام و براساس نتایج آن مشخص گردید استحکام باند برشی نمونه‌های repair شده با عامل Clearfill Repair Multi Purpose به صورت معنی‌داری بیشتر از نمونه‌های Porcelain Repair Kit و Ceramic Repair بوده است (هر دو: $p < 0.001$). هیچ تفاوت آماری معنی‌داری در سایر مقایسات دیده نشد.

نتایج ارزیابی‌های استریومیکروسکوپی نیز نشان داد در تمام نمونه‌های فلزی در هر ۳ ماده repair، نوع شکست ادهزیو بوده است. با این حال، در نمونه‌های پرسلنی، به دنبال استفاده از ماده Ceramic Repair؛ ۷ مورد شکست کوهزیو از داخل پرسلن و ۳ مورد شکست ترکیبی وجود داشت. در ماده Clearfill Repair Multi Purpose؛ ۳ مورد شکست از نوع کوهزیو در داخل پرسلن، ۴ مورد شکست ترکیبی و ۳ مورد شکست از نوع ادهزیو دیده شد. همچنین، در استفاده از Porcelain Repair Kit هم، ۶ مورد شکست کوهزیو از داخل پرسلن، ۲ مورد شکست ترکیبی و ۲ مورد شکست ادهزیو قابل مشاهده بود. نتایج مرتبط با استحکام باند در جدول ۱ اشاره شده است.

بحث:

هر چند این آزمایش *invitro* نسبت به آزمایشات *in vivo* که در آن شرایط متفاوت و محل شکستگی فرم هندسی صافی ندارد و به اشکال متنوع و گوناگون است قابل مقایسه نیست ولی شاید نتیجه ای قابل استفاده در کلینیک داشته باشد. براساس نتایج تحقیق حاضر نوع ماده repair به کار رفته در سوبسترای پرسلنی، اثرات آماری معنی‌داری در میزان استحکام باند برشی نمونه‌ها نداشته است. عدم تغییر معنی‌دار مقادیر استحکام باند به دنبال استفاده از عوامل repair مختلف در پرسلن، براساس نتایج تحقیق Santos و همکاران (۲۰۰۶) نیز مورد تأکید قرار گرفت. همچنین، Knight و همکاران (۲۰۰۳)، مقادیر استحکام باند برشی کامپوزیت به پرسلن را با استفاده از سیستم‌های repair پرسلنی Ultradent Porcelain Etch و Premier MicroDose Porcelain Bonding بررسی و هیچ تفاوت

Castellani و همکاران در تحقیقی با مقایسه سطح خشن شده فلز و سرامیک با فرز الماسی و ایجاد نواحی مکانیکال جهت گیر و air abrasion، بهترین نتیجه را با استفاده از air abrasion با ذرات آلومینای $50\ \mu\text{m}$ به دست آوردند (۲۲).

سند بلاست کردن به عنوان موثرترین روش آماده سازی سطحی برای رستوریشن های متال سرامیک شکسته شده بدون توجه به آنکه سطح فلز، پرسن و یا ترکیبی از هر دو باشد شناخته شده است (۶). اگر چه باند بیشتر به وسیله استفاده از ساینها و اچ کردن سرامیک با HF می تواند حاصل شود (۹، ۱۷)، که در این تحقیق روش آماده سازی سطحی در تمامی نمونه ها براساس دستور کارخانه صورت گرفت به طوری که در نمونه های پرسلی - porcelain Repair kit براساس دستور کارخانه از HF جهت اچ کردن استفاده شد. در برخی از تحقیقات بالاترین میزان باند برشی با ایجاد خشونت سطحی با خشن کردن سطح با فرزهای الماسی و استفاده از اچ شیمیایی با HF به دست آمده (۱۷) (۹). اگر چه در تحقیقات دیگری استفاده از اسیدفسفریک ۳۲٪ همراه با air abrasion با Al_2O_3 یا خشن کردن سطح با فرز الماسی جهت بهبود سطح سرامیک توصیه شده است (۶) که مطابق با توصیه سازندگان Ceramic Repair و Clearfil repair Multi purpose می باشد اگر چه در تحقیق حاضر در سوبسترای پرسلی مقادیر استحکام باند به دست آمده در استفاده از هر سه سیستم اختلاف معنی داری نداشت که مجموعه عوامل درمان سطحی قبل از استفاده از ماده Repair و خصوصیات باندینگ شیمیایی ماده Repair نوع پرسن مورد استفاده می تواند در این نتیجه دخالت داشته باشد.

در این رابطه بایستی به خطرات استفاده از HF نیز اشاره کرد دندانپزشک بایستی از خطرات شدید این اسید بر روی بافت ها مطلع باشد بخصوص زمانی که ایزولاسیون کافی با رابردم امکانپذیر نمی باشد. در این باره بیان شده است که انتخاب ماده اسید اچ مناسب نیاز به تحقیقات بیشتر و اطلاعات بیشتری دارد (۶).

در درمان های Repair پروتزهای متال-سرامیک، بعد از آماده سازی سطحی به صورت مکانیکی، در تمامی سیستم های Repair به منظور برقراری باندینگ شیمیایی به سطوح پرسن از عوامل silane coupling استفاده می نمایند. عامل ساین از مواد شناخته شده در باندینگ

ساین متاکریلات، اسید فسفریک متاکریلات و سولفید متاکریلات بوده و ساین آن نیز در داخل Monobond موجود می باشد. کاهش مقادیر استحکام باند در این سیستم ها می تواند با نبود ترکیب واسطه ای در افزایش رطوبت سطحی یا عدم بهبود تماس با سطوح فلزی مرتبط باشد. نتایج ارزیابی های استریومیکروسکوپی در تحقیق حاضر نیز نشان داد در تمام نمونه های فلزی در هر ۳ ماده Repair، نوع شکست ادهزیو بوده است. بروز شکست های ادهزیو در سوبسترای فلزی، بیانگر این موضوع است که خود سوبسترا استحکام باند بیشتری داشته است که با توجه به استحکام بالای فلز، این یافته منطقی است. این نوع از شکست در آلیاژهای نابل هم به همین صورت گزارش شده است (۲).

بروز غالب شکست های کوهزیو در برخی عوامل مورد بررسی نشان می دهد که استحکام باند بین ماده repair و سوبسترا در مقایسه با استحکام خود سوبسترا بیشتر بوده است؛ چیزی که در برخی تحقیقات دیگر نیز اشاره شده است (۱۸-۱۵). اگر چه عنوان شده است که استحکام باند درونی پرسن میتواند به عنوان یک فاکتور محدود کننده در کاربرد سیستم های Repair مطرح شود (۱۰). اگر چه در تحقیق حاضر در سوبسترای پرسلی مقادیر استحکام باند به دست آمده در استفاده از هر سه سیستم اختلاف معنی داری نداشت که مجموعه عوامل درمان سطحی قبل از استفاده از ماده Repair (در این تحقیق روش آماده سازی سطحی در تمامی نمونه ها براساس دستور کارخانه صورت گرفت) و خصوصیات باندینگ شیمیایی ماده Repair و نوع پرسن مورد استفاده می تواند در این نتیجه دخالت داشته باشد (۵).

عدم وجود شکست کوهزیو از داخل ماده Repair میتواند نشاندهنده بالاتر بودن میزان استحکام ماده Repair باشد که در مقالات نیز به این مطلب اشاره شده است (۲۱-۱۳ و ۱۰ و ۷ و ۲).

در تمامی نمونه ها قبل از استفاده از سیستم های Repair، خشونت سطحی به وسیله air abrasion با Al_2O_3 ایجاد شد. air abrasion به واسطه تمیز کردن اکسیدها و آلودگیها و ایجاد خشونت های سطحی بسیار کوچک که سبب افزایش ناحیه سطحی برای bonding می شود، باعث افزایش باند مکانیکال و شیمیایی بین مواد Repair و سطح می گردد.

نتیجه‌گیری:

نتایج تحقیق حاضر در بررسی مقادیر استحکام باند برشی سیستم‌های repair متال-سرامیک داخل دهانی نشان داد:

- در سوبسترای فلز، بیشترین مقادیر استحکام باند به دنبال کاربرد سیستم Clearfill Repair Multi Purpose مشاهده شده و این سیستم، استحکام باند برشی بیشتری در مقایسه با عوامل Porcelain-Repair Kit و Ceramic Repair داشته است (به ترتیب: ۲۴/۶۶، ۱۴/۳۲ و ۱۲/۳۲ مگاپاسکال).

- در سوبسترای پرسلنی، مقادیر استحکام باند به دست آمده در استفاده از سه سیستم مورد بررسی مشابه و در حد یکدیگر بوده است (به ترتیب: ۱۲/۱۶، ۱۰/۱۹ و ۱۲/۶۸ مگاپاسکال در مواد Porcelain-Repair Kit، Clearfill Repair Multi Purpose و Ceramic Repair).

- نوع شکست در کاربرد سیستم‌های مختلف در سوبسترای فلزی، در تمام موارد؛ ادهزیو و در کاربرد در سوبسترای پرسلن، در اکثر موارد از نوع کوهزیو بوده است.

- براین اساس، علیرغم اینکه تعویض رستوریشن، همچنان درمان ایده‌آل شکستگی‌های متال-سرامیک می‌باشد و با در نظر گرفتن محدودیت‌های این مطالعه، در صورتی که شکستگی در سوبسترای پرسلن روی دهد، میتوان از هر یک از سیستم‌های Repair مورد بررسی استفاده کرد؛ هرچند در سوبسترای فلز، استفاده از سیستم Clearfill Repair Multi Purpose بهترین نتایج را به همراه داشته است.

تقدیر و تشکر:

این مقاله منتج از پایان نامه دکترای تخصصی دکتر شیما صفائیان به راهنمایی آقای دکتر فریدون پرنیا و مشاوره آقای دکتر علی حافظ قرآن با همین عنوان در دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی تبریزی می‌باشد. در پایان، از ساتید ارجمند آقای دکتر فریدون پرنیاو آقای دکتر علی حافظ قرآن که در پیشبرد این تحقیق رهنمای من بودند بسیار سپاسگزام. همچنین از سرکار خانم ملجائی و آقای دکتر بهاری که کمک‌های فراوانی اجرای این تحقیق داشته‌اند، تقدیر و تشکر می‌گردد.

فیلرهای کامپوزیتی inorganic به ماتریکس ارگانیکی، باند فلز به سیستم‌های کامپوزیتی یا کاربرد ترمیم‌های دندانی ادهزیو می‌باشد، هرچند در رابطه با افزایش استحکام چسبندگی مرتبط با عامل سایلن در باند پرسلن به کامپوزیت به تحقیقات بیشتری نیاز است (۶). کیت Clearfil Repair Multi Purpose دارای پرایمر Alloy Primer می‌باشد که هر دو محتوی 10-Methacryloyloxydecyl dihydrogen phosphate (MDP) می‌باشد که یک مونومر فسفات‌ه می‌باشد و به صورت بسیار مقاومی به اکسیدهای فلزی و همچنین سایلن باند میشود که با سرامیک‌های با بیس SiO₂ باند شود. مشخص گردیده در صورت استفاده از سایلن به تنهایی در سطوح سرامیکی، استحکام باند مواد به دلیل نبود گیر مکانیکی کافی افزایش نخواهد یافت (۹). همچنین، با وجود ضرورت کاربرد سایلن در Repair ترمیم‌های متال-سرامیک، استفاده از کامپوزیت‌های مختلف، منجر به گزارش نتایج متفاوتی از نظر مقادیر استحکام باند برشی شده است.

علیرغم اینکه تحقیقات متعددی درباره مقادیر استحکام باند برشی سیستم‌های مختلف Repair در ترمیم‌های متال-سرامیک انجام شده است، تحقیقی که این سیستم‌ها را در یک مطالعه ارزیابی کرده باشد موجود نبود. چرا که، نوع آماده‌سازی‌های سطحی، نوع کامپوزیت‌های مصرفی، استفاده از روش‌های مختلف اچینگ، قرار گرفتن در معرض چرخه‌های حرارتی یا عدم اعمال این چرخه‌ها، زمان ارزیابی نتایج به همراه نوع آزمون استحکام باند، همگی میتوانند در نتایج این تحقیقات مؤثر باشند.

علیرغم اهمیت مطالعات آزمایشگاهی در ارزیابی عملکرد مواد ترمیمی، باید دقت نمود تعمیرپذیری نتایج این مطالعات در محیط‌های بالینی و دهان بیماران با مشکلات متعددی روبرو می‌باشد، زیرا، کاربرد مواد و انجام فرآیندهای بالینی در محیط آزمایشگاه به راحتی صورت گرفته و متغیرهای مداخله‌گر در آن نیز به راحتی قابل کنترل هستند، در حالی که متغیرهای مداخله‌گر فراوانی در محیط دهان فرد نظیر فاکتورهای مرتبط با دندانپزشک و بیمار وجود دارند که کنترل آنها نیز بسیار مشکل می‌باشد. همچنین، نیروهای استاتیک که در محیط آزمایشگاه بر روی نمونه‌ها وارد می‌شوند، نمی‌توانند مشابه آنها در محیط دهان بیمار باشند (۲۳).

References

1. Hung KH, Hwang YC. Bond strengths of porcelain repair systems with various surface treatments. *J Prosthet Dent* 1997;78:267-274.
2. Haselton DR, Diaz-Arnold AM, Dunne JT Jr. Shear bond strengths of 2 intraoral porcelain repair systems to porcelain or metal substrates. *J Prosthet Dent* 2001;86:526-531.
3. Özcan M, Niedermeier W. Clinical study on the reasons for and location of failures of metal-ceramic restorations and survival of repairs. *Int J Prosthodont* 2002;15:299-302.
4. Tulunoglu IF, Beydemir B. Resin shear strength to porcelain and a base metal alloy using two polymerization schemes. *J Prosthet Dent* 2000;83:181-186.
5. Gomes JDS, Fonseca RG, Adabo GL, Santos Cruz CA. Shear bond strength of metal-ceramic repair systems. *J Prosthet Dent* 2006;96:165-173.
6. Özcan M. Evaluation of alternative intra-oral techniques for fractured ceramic-fused-to-metal restorations. *J Oral Rehabil* 2003;30:194-203.
7. Appeldoorn RE, Wilwerding TM, Barkmeier WW. Bond strength of composite resin to porcelain with newer generation porcelain repair systems. *J Prosthet Dent* 1993;70:6-11.
8. Diaz-Arnold AM, Wistrom DW, Aquilino SA, Swift EJ Jr. Bond strengths of porcelain repair adhesive systems. *Am J Dent* 1993;6:291-294.
9. Shahverdi S, Canay S, Sahin E, Bilge A. Effects of different surface treatment methods on the bond strength of composite resin to porcelain. *J Oral Rehabil* 1998;25:699-705.
10. Leibrock A, Degenhart M, Behr M, Rosentritt M, Handel G. In vitro study of the effect of thermo- and load-cycling on the bond strength of porcelain repair systems. *J Oral Rehabil* 1999;26:130-137.
11. Llobell A, Nicholls JI, Kois JC, Daly CH. Fatigue life of porcelain repair systems. *Int J Prosthodont* 1992;5:205-213.
12. Ozcan M. Fracture reasons in ceramic-fused-to-metal-restorations. *J Oral Rehabil* 2003;30:265-269.
13. Lacy AM, LaLuz J, Watanabe LG, Dellinges M. Effect of porcelain surface treatment on the bond to composite. *J Prosthet Dent* 1988;60:288-291.
14. Bailey JH. Porcelain-to-composite bond strengths using four organosilane materials. *J Prosthet Dent* 1989;61:174-177.
15. Knight JS, Holmes JR, Bradford H, Lawson C. Shear bond strengths of composite bonded to porcelain using porcelain repair systems. *Am J Dent* 2003;16:252-256.
16. Chen JH, Matsumura H, Atsuta M. Effect of etchant, etching period, and silane priming on bond strength to porcelain of composite resin. *Open Dent* 1998;23:250-257.
17. Aida M, Hayakawa T, Mizukawa K. Adhesion of composite to porcelain with various surface conditions. *J Prosthet Dent* 1995;73:464-470.
18. Berry T, Barghi N, Chung K. Effect of water storage on the silanization in porcelain repair strength. *J Oral Rehabil* 1999;26:459-463.
19. Frankenberger R, Manuela L, Pedrigo J, Ambrose WW, Rosa BT. The use of flowable composites and filled adhesives. *Dent Mater* 2002;18:227-238.

20. Diaz-Arnold AM, Schneider RL, Aquilino SA. Bond strengths of intraoral porcelain repair materials. *J Prosthet Dent* 1989;61:305-309.
21. Pratt RC, Burgess JO, Schwartz RS, Smith JH. Evaluation of bond strength of six porcelain repair systems. *J Prosthet Dent* 1989;62:11-13.
22. Calamia, J.R., Vaidyanathan, J., Vaidyanathan, T.K. & Hirsch, .M. Effects of coupling agents on bond strength of etched porcelain. *Journal of Dental Research*.1985; 64: 296-302.۲۳ -Isidor F, Odman P, Brondum K. Intermittent loading of teeth restored using prefabricated carbon fiber posts. *Int J Prosthodont* 1996;9:131-136.

Archive of SID